

ikke være der før om Eftermiddagen. Jeg skal tage med Toget Kl. 12 $\frac{1}{2}$ fra Nykjøbing, og den korte Rejse tager 4—5 Timer, og jeg kan ikke komme tilbage samme Dag. De Herrer ville se, at for to Byer, der ligge saa nær ved hinanden og have saa megen Forretningsforbindelse med hinanden, er det uheldigt, at der er en saadan Forbindelse, at man saa godt som ikke kan rejse fra den ene til den anden med det offentlige Befordringsvæsen. Det er altsaa i den Anledning, at jeg har tilladt mig at stille dette Forflag, som jeg henstiller til det ærede Things Velvillie. Vore Postforhold paa Følster lade virkelig ikke saa Lidt tilbage at ønske, og det turde maasse være, at de lokale Postautoriteter neppe have Diet tilstrækkelig oppe før, hvad der bedst tjener den lokale Postforbindelse derovre. Jeg skal blot nævne, at der f. Ex. er tre eller fire Sogne, der ikke kunne faae Posten fra Nykjøbing før om Aftenen sent eller næste Dag. Det er Sogne, der faae deres Post fra Nørre-Åslevstation, altsaa de vestlige Sogne. At skaffe disse Sogne en Postforbindelse, saaledes at de baade kunne faae den fra Kjøbenhavn kommende Aftenpost og den fra Nykjøbing kommende Morgenpost ud samme Morgen, vilde være meget let uden en Stillingens Udgift for Postvæsenet. Som sagt, Posten fra Kjøbenhavn om Aftenen og fra Nykjøbing om Morgenen bliver henliggende i Nørre-Åslev til om Eftermiddagen, hvæder derefter til Guldborg, hvorfra Landpostbudet udgaar, og Postsagerne komme da ikke Adressaten i Hænde før enten om Aftenen silbig eller næste Dag. Dette vedkommer naturligvis ikke det Vædringsforflag, jeg her har stillet, men jeg har dog troet at burde nævne det, for særlig at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed derpaa. Selve Vædringsforlaget tillader jeg mig at anbefale. — Det andet Vædringsforflag, jeg har tilladt mig at stille, angaar et Laan paa 50,000 Kr. til Interescenterne i Stokkeby-Noer paa Væst. Denne Sag er jo heller ikke ny her i Thinget; men før jeg følger den Anmodning, der fremkom fra den ærede Ordfører, anser jeg det dog for rigtig som Forslagsstiller at motivere, hvorfor jeg er fremkommen med Forslaget. Foretagendet ved Stokkeby-Noer hører ikke til de større Inddæmningsforetagender — Arealen er ca. 200 Eder. Land stort — men det maa henregnes til de mest frugtbare Inddæmningsforetagender i Danmark, og foruden at der ved saadanne Inddæmningsforetagender indvindes betydeligt Areal, skaffes der jo endvidere det tilstødende Opland til alle Sider det Gode, at Landet holdes fra at beskædiges de tilstødende Torber, som derved altsaa blive saa meget mere værdifulde og frugtbare. Det tør derfor vistnok siges, at saadanne Foretagender ere af almen Interesse, og naar det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) sagde, at han vidste ikke, om dette kunde siges om det Foreta-

gende, der her er Tale om, saa tillader jeg mig at minde om, at det under tidligere Forhandlinger her netop har været fremhævet, at ogsaa dette Foretagende har særlig Almeninteresse. Ved Stormfloden i 1872 overgik der dette Foretagende ligesom saa mange andre her i Landet saa stor Skade, at det næsten blev ført tilbage til sin oprindelige Tilstand. Før Stormfloden var det i Anledning af et søgt Laan i Kreditforeningen taget til 160,000 Kr. eller 80,000 Rd. Men efter Stormfloden blev det taget til 40,000 Rd. Der blev købt Meget paa Skandsættelsen, men den senere Stormflod anrettede igjen betydelig Skade paa Noret, hvilken Skade, saavidt jeg mindes, blev taget til 38,000 Rd. Staden er nu fuldstændig udbedret; men det er klart, at disse store Tab falde meget byrdefuld paa dette Foretagende, og den Hjælp, som i saa rigeligt Maal blev samlet privat til at afhjælpe den Skade, som Stormfloden havde foraarsaget rundt omkring i Landet, synes at være kommen dette Foretagende mindre rigt tilbed. Naar dette er anført i Vædringsforlaget, er det ikke for at behrede den daværende Centralkomite dens Uddeling af Gaverne, thi det er jo ikke givet, at man altid, selv med den bedste Villie, kan træffe det Rette; men der er givet en Antydning deraf i Vædringsforlaget, fordi Centralkomiteen selv har indrømmet, at dette Foretagende neppe har faaet den Understøttelse, som det efter den Skade, der er overgaaet det, mulig kunde have Krav paa. Naar det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds sagde, at man bestandig var gaaet ud fra, at Centralkomiteen har behandlet dette Foretagende ligesaa retfærdigt som andre, og at man anerkjendte den Maade, den har behandlet dette Foretagende paa, kan det være meget rigtig; men jeg vil dog henstille til det ærede Medlem, om han ikke erindrer, at man fra Finantsudvalgets Side netop henstillede denne Sag til fornøjet Prøvelse af Centralkomiteen og bad den have sin Opmærksomhed særlig henvendt derpaa. Det var jo en Anbefaling for Interes-sensfabet ved Stokkeby Noer, og senere har der ogsaa, som der er blevet gjort opmærksom paa, været indgivet et Vædring, der har været behandlet i Vædringendubvalget og af det blev anbefalet til Henviisning til Ministeren. Det har for mig været en Opfordring til atter at bringe dette Spørgsmaal frem, idet jeg deri ser en større Interesse for at komme dette Interessesensfab indøde. Jeg skal imidlertid indrømme, at Sagen er et Spørgsmaal af en saa alvorlig Natur, at, naar det kommer saa sent til Finantsudvalget, som slet er, kan det nok vække en vis Betænk-lighed hos Finantsudvalgets Medlemmer ved at skulle tage Standpunkt i Sagen. Jeg skal derfor ikke forlange nogen Afstemning over Spørgsmaalet, som det foreligger nu for Diebliffet, men takke den ærede Ordfører for den Velvillie, hvormed han har omtalt det, og haade, at Finantsudvalget